

Акторка Ірма Вітовська займається благодійністю

Як і раніше, в Україні гостро стоїть ситуація з доглядом за смертельно хворими людьми. Вони постійно потребують знеболюючих наркотичних препаратів, які полегшують їхні страждання на фінальному етапі життя. Щороку такої допомоги потребує більше 600 тисяч українців, з них до 70 тисяч – діти. Про волонтерів, які допомагають цій категорії хворих, розповість Наталя Копилова.

Людство завжди так чи інакше піклувалося про помираючих. Створювали притулки в яких годували, обігрівали, заспокоювали та підтримували. А у 1980-і роки у світовій медицині з'являється поняття "паліативної допомоги", спрямованої на полегшення страждань онкохворих, літніх людей, хворих на СНІД, туберкульоз та інші термінальні хвороби, покращити їхній психологічний, соціальний та духовний стан. В Україні паліативну допомогу офіційно затвердили у 2013 році. Поняття дитячої паліативної допомоги офіційно тут не існує дотепер.

Ірма Вітовська – заслужена артистка України, волонтер паліативної допомоги: "Паліативна дитяча допомога – це не стільки медична. Медична, що...? Нам треба домогтись статусу, щоб можна було закупляти ті форми знеболення, які є в світі".

Роман Марабян – головний лікар Харківського обласного спеціалізованого будинку дитини №1: "Такие дети должны находиться не в условиях классического лечебного заведения. Такие детки должны находиться в условиях паллиативных центров, где будут особенные условия, похожие на семейные. Где будет совсем другая атмосфера, другой антураж, другой подход к такому ребенку. И хотя вроде кощунственно говорить о качестве жизни таких детей, но качество жизни такого ребенка должно сводиться к тому, чтобы страданий было бы минимум, боли было минимум".

Офіційно паліативну допомогу в нашій державі почали надавати чотири роки тому, проте волонтери й різноманітні благодійні організації вели роботу в цій галузі десятки років. Завдяки їхній активній діяльності відкрито хоспіси в декількох областях, а медицина в цьому питанні зрушила з мертвої точки. Заслужена артистка України Ірма Вітовська долучилась до допомоги цим дітям.

Ірма Вітовська – заслужена артистка України, волонтер паліативної допомоги: “Театр – дотаційне мистецтво. Він може працювати і як соціальний інструмент впливу на суспільство. У нас ставилася мета не так в кошторис, як ставилася мета просвітницька: [розповісти,] що таке паліативна допомога. І завдяки цьому паліативна допомога, особливо в Києві, привернула [увагу] багатьох чиновників. Також ми отримали лобістів у владних коридорах, які завдяки цьому проекту почали рухатися. І процеси тих самих конгресів, з’їздів, тих семінарів, якоїсь роботи, закупівлі, виїзних бригад, формування в кожній області паліативних відділень... Процес пішов”.

Ірма Вітовська разом з командою професіоналів у 2015 році за донорські кошти запустила перший тур проекту “Оскар і Рожева Пані”. А саме за мотивами однойменного роману французького письменника та драматурга Еріка-Емманюеля Шмітта поставили спектакль “Оскар і Рожева Пані”.

Ірма Вітовська – заслужена артистка України, волонтер паліативної допомоги: “Шукала матеріал, шукала і нічого, крім пана Еріка-Емануеля Шмітта. По-перше, який відомий, який на слуху, який цей твір усі знають, більшість читаючих людей. Тим більше про паліативну дитину. Дитину, яка проживає останній свій час”.

Сюжет передає долю хлопчика, який має онкологічне захворювання й проживає свої останні дні у стінах лікарні. У його житті з’являється Пані, яка пропонує останні 12 днів прожити, як усе життя. Кожен день він живе за 10 років та розповідає Богу про

те, що з ним відбувалося. Фінал історії показує зміну меркантильної Пані, яка стає волонтером у лікарні, налагодження відносин між батьками та вмираючим Оскаром.

Зібрані на спектаклях кошти залишаються в тих містах, які відвідав театр, і спрямовуються в дитячі медичні заклади. Так, Харків двічі брав участь у турі, й допомогу отримав Харківський обласний спеціалізований будинок дитини №1. Загалом за два роки гастрольної діяльності вдалося зібрати мільйон двісті тисяч гривень на потреби хворих дітей.

Роман Марабян – головний лікар Харківського обласного спеціалізованого будинку дитини №1: “Есть адресная помощь конкретному ребенку и есть усиление возможностей команды и ,площадки на которую поступает большое количество детей. Поэтому мы просили помощи именно для улучшения материальной базы нашего учреждения. Сотни детей ежегодно получают такую помощь”.

Участь у проекті змінює не тільки становище хворих, а й команду та глядачів. Актори, які беруть участь у гастролях, а велика частина з них це діти, жертвують своїм часом, відпочинком, а виконавці головної ролі – волоссям. Та слід, який залишає спектакль у серцях глядача та у долях хворих дітей, вартує таких жертв.

Ірина – глядачка: “Под впечатлением под серьезным. Такие неоднозначные чувства. Надо чаще задумываться о таких вещах и, наверное, добрее и милосерднее быть к людям”.

Єва – глядачка: “Он очень тронул меня, до глубины сердца. Сейчас умирает очень много детей. Но мы надеемся, что это обойдет нас стороной. Я сидела и смотрела на этого мальчика и думала: “Господи, лишь бы у моих детей не было таких проблем!” И очень в этот момент захотелось помочь тем, кто страдает. Страдает, умирает, потому что смерть ребенка – это самое ужасное”.

Активісти проекту наголошують: ніхто з людей не може докорінно

змінити світ. Однак кожному по силах повсякденні добрі справи.

Ірма Вітовська – заслужена артистка України, волонтер паліативної допомоги: “Я сподіваюся, що людство все-таки буде залишатися об’єктом Творця, а також Його компаньйоном у цій справі. Й творити тільки добро”.

Наталя Копилова, Олександр Федоров, Харків, “Вісті надії”